

узъби, Обжрна очи въ бѣлина, Обжрна уста къмъ небо, Тога и деверъ—думаше: Сега си като делія. *M. 89.*

Уйдішк ил. св. **Уйдісвамъ** ил. дл.—нѣкому на умá (акѣла), послушаю, слушаю кого-нибудь: Азъ му уйдисахъ на умá (я ею послушалъ) та купихъ тиа волбове на напоконъ станахъ пишманъ. — Лулчу зе да уйдисва и на неговъ умъ. *Zk. 63.* **Уйдісва ми нѣщо**, син. прилаг. ми нѣщо, мнѣ слѣдуетъ, мнѣ годится: Кажи му ти за тѣзи работы, че мѣнъ ми не уйдисва да му кѣжа. — Добитакътъ, кога го принесе у настъ, не би намерили въ нашенско храната да не му уйдисва. *L. D. 76 p. 50.* Мѣнъ ми са уйдисаха твойтъ обуща—мнъ въ пору.

Уйдурдішк ил. св. **Уйдурдісвамъ** ил. дл. поддѣлаю,—лываю: Ухиштрении бояджии сосѣ погречени граждански чорбаджии лесно правдата въ кривда и истината въ лъжа уйдурдисватъ, и бѣлото, както си штѣтъ, боядисватъ. *Pc. 9—10 p. 39.*

Уйдурмá* (*ouidurtaq, v. turc. Faire cadre, faire obéir, suivre, imiter*) с. ж. поддѣлка: Това е уйдурмá.—

Уйка **Уйчá** с. м. братъ по отношению къ дѣтямъ сестры, *въ* *Пирд.* вм. тетињъ и лелињъ, зв. п. **Уйчо**, **Уйна** с. ж. его жена: Не давай хубавото момченце на калугерете... Нека остане у настъ и да помога на уйка си. *Z. 275.* Майка ми обади уйчю ми. *L. D. 74 p. 115.* Уйчу попъ ще та утѣши и не ще та устави... Ако почита памѧтта на стриковитъ си дѣца, ще испълни това. *Zk. 213.*

Уйна с. ж. можжевельникъ.

Уйнѣ с. с. вм. овнѣ, барашекъ: На ли ти стига, Гергиле, До три агъла родици И четвърти вакли уйнета? *Ч. 311.* Кралице, кралска девице! Ный та чюхме, разбрахме,—Имала си уйны за проданъ; Хиляда чифта кечови, И шестстотенъ чифта уйнета, И петстотенъ вакли шилета. *Ч. 315.*

Уйникъ с. м. замыкающій хороводъ, стоящий въ немъ послѣднимъ (син. врѣтѣ опашката): Варай мале, мила мале! Люби имамъ на хорото, Наймалката, найкрайната, Што играе до уйнико. *B. 213.*

Уище с. с. дышло у плуга: Уище или водище є дълго дърво, кому на прѣдній край є закачънъ яремъ, дѣ теглѣть волове, а задній му край, на кого є съвѣкулено рало съ сички часты, є малко гърбясто и є пижнато и заковано съ клѣчкѫ отзадѣ въ пльзицѫ, коя є тоже отъ дърво. *Pk. 49.*

Ука с. ж. поученіе, наставленіе: Слушай, брате, твоя мила сестра, Тая тебе ука да научить. *M. 47.* Како ука кральотъ Ѣ научи, Така ука керка му Ѣ фати. *M. 145.* Маріа майка е плетеше, Емъ ми е оука обучеше. *B. 337.*